

РЕШЕНИЕ

№ 7982

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11292** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс, вр. чл. 226 АПК.

Образувано е, след като с Решение № 14514/20.11.2012 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 2669/2012 г. е отменено решението на Административен съд София - град, 11^{-ти} състав, по образуваното във връзка с жалба от [фирма] адм. дело № 7144/2010 г. и делото е върнато за ново разглеждане.

Жалбоподателят, посредством упълномощен адвокат поддържа жалбата и претендира възстановяване на направени за водене на делото разноси, съгласно приложен списък. Ангажира изготвяне на съдебносчетоводна и на техническа експертиза, чиито заключения са приети без оспорване. Представя допълнително писмени доказателства, както и писмена защита.

Ответникът - директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Желает присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С Ревизионен акт № [ЕГН]/17.03.2010 г. (л. 39 от адм. дело № 7144/2010 г.), издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., на [фирма] не е признато правото да приспадне данъчен кредит от 26 670, 41 лева, начислен в издадена от „Б. Л. Дивелопмънт ЕАД ([фирма]) фактура № 680/25.05.2009 г. с предмет: „такса за управление на инвестиционен проект, за м.м. 01, 02, 03, 04, 05. 2009 г.”. Със сумата на непризнатия данъчен кредит е коригиран декларираният от [фирма] за м. 05.2009 г. резултат, като ДДС за възстановяване – 54 034, 15 лева е определен на 27 363, 74 лева.

Именно тази част от ревизионния акт е била оспорена, съответно потвърдена от решаващия административен орган, който се е произнесъл с Решение № 1213/16.08.2010 г. (л. 20 от адм. дело № 7144/2010 г.). По жалбата от [фирма] е било образувано адм. дело № 7144/2010 г. по описа на Административен съд София – град, 11^{-ти} състав, който, с Решение № 6086/30.12.2011 г. е отменил РА № [ЕГН]/17.03.2010 г. в оспорената част. Това съдебно решение е отменено от ВАС, с Решение № 14514/20.11.2012 г. по адм. дело № 2669/2012 г. и делото е върнато на първоинстанционния административен съд за ново разглеждане, от друг състав. Доводите за отмяна са изложени на страница втора и на страница трета от касационното решение и с тях е обоснован извод за липса на мотиви на отмененото решение.

Съобразявайки разпоредбите на чл. 226 АПК, настоящият състав на Съда приема за установени следните факти и обстоятелства.

[фирма] (жалбоподателят), с изпълнителен директор Д. Б. С. е придобило през 2008 г. собствеността върху Полиграфически комбинат „Д. Б.” – С.. На 08.02.2008 г., предвид намеренията за реконструкция и ново строителство е сключен Договор за управление на проект, с който [фирма] е възложило на [фирма] (ръководител на проекта и собственик на 100% от капитала на [фирма]) задължения, описани в чл. 3 от договора – провеждане на селекции и конкурсни процедури; подготовка на конкурсна документация; обявяване на конкурсна процедура и селекция на кандидатите; създаване на организация; определяне на строител; провеждане на преговори със строителя и др. За предоставените по договора услуги, с чл. 16.4,5. е уговорено право на възнаграждение за ръководителя на проекта ([фирма]), в размер на 20 000 евро месечно (без ДДС), платимо при предоставяне на месечния доклад, до 5-то число на всеки месец.

На 07.05.2009 г. е сключен и Договор за управление на инвестиционен проект, с който (чл. 1) [фирма] – консултант, е приел след възлагане от [фирма], със свои ресурси и средства да изпълни възмездно управлението на работите, свързани с осъществяването на Проект „Полиграфически комбинат” – разрушаване, реконструкция и модернизация на съществуващите сгради, построяване на нови сгради, съгласно задание (Приложение № 4). С чл. 16 от договора: (ал. 1) е уговорено, общата цена на услугите за целия срок на договора да е 500 хиляди евро (без ДДС); ал. 2) – възнаграждението да се заплаща на равни месечни вноски – по 22 727, 27 евро без ДДС, като за месеците 01, 02, 03, 04. 2009 г. се плаща в срок до 5 работни дни от подписването на договора, а за всеки следващ месец – до 15^{-то} число на текущия месец. [фирма] е издало процесната фактура № 680/25.05.2009 г., на стойност 222 253, 38 лева и ДДС - 44 45, 68 лева, с предмет „такса управление на инвестиционен проект за м. 01., м. 02., м. 03., м. 04. и м. 05.2009 г. по чл. 16, ал. 2 от договор от 07.05.2009 г.”.

Според констатациите на ревизионния акт (стр. 10 от същия):

- фактура № 680/25.05.2009 г. (процесната) е издадена във връзка с договора от 07.05.2009 г. и „визира заплащане за периода м. 01 – м. 05.2009 г., т.е. преди сключване на договора и определяне на условията”; фактурата е платена на 17.06.2009 г. (виж таблицата на стр. 9 от РА);

- за същия период са издадени и фактури по договора от 08.02.2008 г.;

- извършването на услугите е доказано с докладите за развитие на проекта, с дати от 24.04.2009 г. и 21.05.2009 г. Преди тези дати обаче, не са съставяни доклади, с оглед

на което, за посочените във фактура № 680/25.05.2009 г. месеци 01, 02, 03. 2009 г. „няма доказани извършени услуги от доставчика [фирма]”;

- договорът от 07.05.2009 г. е за инвеститорски контрол, но строителството е започнало на 24.04.2009 г.

Поради тези съображения правото на приспадане на данъчен кредит по фактура № 680/25.05.2009 г. е отказано само за месеци 01, 02, 03. 2009 г., на основание чл. 70, ал. 5 ЗДДС, съответно е признато за месеците 04 и 05. 2009 г.

В мотивите на касационното решение, № 14514/20.11.2012 г. е прието, че АССГ, 11^{-ти} състав (цитат): „не е анализирал договора от 07.02.2009 г., на който се е позовал в една част от мотивите си и който договор е пряко предхождащ договора от 07.05.2009 г. и е относим за един от периодите - м.01.2009 г., който е включен във фактурата, по която е отказан данъчния кредит”. Важно е да бъде уточнено обаче, че първоинстанционният съд, в отмененото Решение № 6086/30.12.2011 г. очевидно е допуснал грешка, изписвайки датата на подписване на договора от 07.05.2009 г., като вместо месец „05” е написал месец „02”. Изречението, в което 11^{-ти} състав на АССГ е посочил договор с дата 07.02.2009 г. е следното (цитат): „От направения анализ на приетите по делото доказателства, се налага извод, че в периодите на м.01, м.02 и м. 03.2009г. от страна на Б. ЕАД са извършени услуги по изпълнение на дейности, които в следствие са включени в предмета на договора от 07.02.2009г. и които са различни от услугите, осъществени от същия доставчик в качеството му на Ръководител проект по договор от 08.02.2008 г.”. Несъмнено се има предвид договорът от 07.05.2009 г. Всъщност, нито в РД и в акта, нито в Решение № 1213/16.08.2010 г. на ответника се споменава и коментира договор с дата 07.02.2009 г. Такъв договор не се открива и в административната преписка, и жалбоподателят не твърди наличието му. В отмененото решение на АССГ се съдържа и друга грешка, която не е констатирана от касационната инстанция. След описанието на клаузите на договора от 08.02.2008 г., на стр. 6 от решението е цитиран и обсъждан договор между [фирма] и [фирма], с дата 08.02.2009 г., но очевидно (предвид приложения по делото договор, в синия класьор) се касае за дата на сключване на този договор – 02.02.2009 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, излагайки мотиви по съществото на спора, приема следното.

Спорът на практика е правен, защото касае, от една страна оценяването на доказателствата, представени по време на ревизионните производства и тези, ангажирани в съдебното, а от друга страна – съпоставянето им с относимите за казуса материалноправни разпоредби на ЗДДС.

В първото дело – адм. дело № 7144/2010 г. (л.л. 65 – 99) са налични шест броя „доклади за развитието на проекта „Б. ОФИС ПАРК”, съответно до: 27.01.2009 г.; 15.02.2009 г.; 15.03.2009 г.; 15.04.2009 г.; 18.05.2009 г.; 15.06.2009 г., подредени в обратен ред. Към спора по делото (м.м. 01, 02, 03. 2009 г.) отношение имат докладите за развитие на проекта, съответно до 27.01.2009 г. (л. 98 от първото дело), до 15.02.2009 г. (л. 95) и до 15.03.2009 г. (л. 84).

Според договора от 08.02.2008 г. (чл. 3) задълженията на [фирма] са свързани с провеждането на всички необходими селекции и конкурсни процедури, в това число подготовка на конкурсна документация, обявяване на конкурсна процедура, организация по получаване и съхранение на подадените оферти до официалната дата, обявена за отварянето им; подготовка на протокол за отварянето им; преглед и анализ

на офертите; определяне на строител и професионален екип; провеждане на преговорите със строителя; изготвяне на специалните условия към съответния договор и всички договорни документи; избор на строител; осъществяване надзор по отношение изпълнението на договора за строителство и работата на консултантите; осъществяване на контрол в процеса на строителството и по-специално върху разходите, качеството и времевия график, с оглед осъществяване на целите на строителството; координиране дейността на консултантите по маркетинг, юридически въпроси и управление; прилагане на цялостна маркетингова стратегия и др.

Предмет на втория договор – този от 07.05.2009 г., според текста на чл. 1 (1) е възмездно, със свои ресурси изпълнение от страна на консултанта [фирма] на управление на проект „Полиграфически комбинат”, свързано с разрушаване, реконструкция и модернизация на съществуващите сгради, построяване на нови сгради, съгласно задание, представляващо Приложение № 4. Задълженията на консултанта [фирма] са изброени в Приложение № 1 към договора, а именно (цитати): „да управлява цялостното управленско планиране, координацията между участниците в строителството и контролира качеството на извършваните работи по Проекта; организация на проектирането на реконструкцията на съществуващите сгради и проектирането на новите сгради и инфраструктурата; контрол върху процеса на проектиране, качеството и приключването на проектирането; изготвяне на График на строителството и Бюджета на Проекта; организация и провеждане на търговете за главни изпълнители и подписване на договорите с тях; организация на строителните работи и координация на Участниците в строителство; контрол върху изпълнението на всички строителни дейности в рамките на одобрените бюджети, времеви графици и качество; снабдяване с всички необходими: разрешения преди, по време и след приключване на строителния процес, до получаване на разрешение за ползване на всички сгради от Проекта; следи за спазването на разходната част на Бюджета и информира за всяка опасност от надхвърляне на предвидените разходи; организира конкурсите за избор на проектант, за избор на строителен надзор и за избор на Главен изпълнител на строителните работи, като препоръчва фирми, които да бъдат поканени за участие в конкурса и изготвя поканата до лицата и фирмите, които Клиентът е одобрил; контролира качеството на извършваните строително-монтажни работи до издаване на Разрешение за ползване на всички сгради на Проекта; информира Клиента при констатиране на несъответствие на извършваните строителни работи с одобрения инвестиционен проект; изготвя месечен доклад, в който се описва състоянието на работите към момента и съответствието им с договора, Графика за изпълнение на строителните работи и въвеждането в експлоатация и Бюджета на Проекта, предстоящите работи, оценка на работата на контрагентите, препоръки към Клиента. Приложение към доклада са актуализиран график на работите и бюджет, които отразяват реалното състояние, но същите не представляват изменение на първоначално одобрените График за строителство и Бюджет на Проекта. Докладът се връчва на Клиента до 15-то число на текущия месец и отразява състоянието на работите по Проекта за предходния календарен месец”.

Наличието на идентични клаузи в двата договора налага да бъде извършена внимателна преценка на дейностите, които са отчетени и са послужили за издаване на спорната данъчна фактура.

Както се каза, предметът на договора от 07.05.2009 г. е формулиран като задължение за [фирма] по проект „Полиграфически комбинат”, възмездно, със свои ресурси да

проведе „разрушаване, реконструкция и модернизация на съществуващите сгради, построяване на нови сгради, но сравнителният анализ между подчертаните по – горе текстове от двата договора налага извода за идентичност между задачите, възложени на консултанта [фирма], независимо че са положени усилия за създаване на друго впечатление, предвид използването на различни словосъчетания и определения. Така например, след като основната задача по първия договор от 08.02.2008 г. е провеждане на всички необходими селекции и конкурсни процедури, в това число подготовка на конкурсна документация, обявяване на конкурсна процедура, организация по получаване и съхранение на подадените оферти, така задача е възложена и с договора от 07.05.2009 г. - организиране конкурсите за избор на проектант, за избор на строителен надзор и за избор на Главен изпълнител на строителните работи; организация и провеждане на търговете за главни изпълнители и подписване на договорите с тях. По първи договор [фирма] има за задача осъществяване на контрол в процеса на строителството и по-специално върху разходите, качеството и времевия график, с оглед осъществяване на целите на строителството, но и по втория договор има задача да контролира качеството на извършваните работи по Проекта, както и да осъществява контрол върху изпълнението на всички строителни дейности в рамките на одобрените бюджети, времеви графици и качество. Този състав на АССГ не споделя становището на съда по първоначалното разглеждане на делото, че вторият договор „детайлизира” услугите, предмет на първия договор.

За доказване, че са извършени документираните с фактурата услуги процесуалният представител на дружеството – жалбоподател се позовава на докладите за развитие на проекта, съответно: до 27.01.2009 г. (л. 98 от първото дело); до 15.02.2009 г. (л. 95) и до 15.03.2009 г. (л. 84).

В доклада за развитие на проекта до 27.01.2009 г. се рапортува за:

1. извършено проектиране от „избраната българска архитектурна фирма” [фирма], като дейността съответства на уговореното с договора от 07.05.2009 г., в частта „модернизация на съществуващите сгради, построяване на нови сгради” – чл. 1 (1) от договора и са налични по делото доказателства за извършеното от [фирма] в тази връзка;
2. проведена тръжна процедура за избор на фирма, която да направи демонтажните работи в телата В, В1 и Б, в резултат на която е избрано дружеството „Б. 97”. Сключен е договор със същото, на 02.02.2009 г., за който бе споменато вече по – горе. Действията на [фирма], свързани със сключване на договора съответстват на уговореното с договора от 07.05.2009 г., в частта „разрушаване”;
3. избрана фирма „Л. – контрол”, която е подготвяла доклад за съответствие на инвестиционните проекти, за получаване на разрешение за строеж, като действията на [фирма] съответстват на уговореното с договора от 07.05.2009 г. в частта: „организира конкурсите за избор на проектант, за избор на строителен надзор и за избор на Главен изпълнител на строителните работи”;
4. разработване на Подобен устройствен план, който е бил предоставен на „В.”, като съсобственик, за съгласуване. Дейността съответства на договора от 07.05.2009 г. в частта: „снабдяване с всички необходими: разрешения преди, по време и след приключване на строителния процес, до получаване на разрешение за ползване на всички сгради от Проекта”.

Описаните дейности може да бъдат приети като отчет (доклад) за м. 01.2009 г.,

предвид уговореното с договора.

В доклада за развитие на проекта до 15.02.2009 г. (л. 95) е отразено, как са се развили дейностите по предходния доклад. Описаните дейности може да бъдат приети като отчет (доклад) за м. 02.2009 г., предвид уговореното с договора.

В доклада за развитие на проекта до 15.03.2009 г. (л. 84) е отразено, че споменатите в предходните доклади технически проекти са внесени, с цел получаване на разрешение за строеж и е изготвен доклада от „надзорната фирма”, за съответствие. Отчетени са и: дейности, свързани с предоставяне на тръжни документи на поканените за участие в търга за избор на главен изпълнител; строителни дейности, по „тела и нива на сградите”, показани (дейностите) в таблици. Описаните дейности може да бъдат приети като отчет (доклад) за м. 03.2009 г., предвид уговореното с договора.

След така направеното изложение Съдът приема, че жалбата е основателна по принцип, но не приема всички, изложени от оспорващото дружество тези.

Ревизионен акт № [ЕГН]/17.03.2010 г. е необоснован.

Смесването и „припокриването” на задачите, възложени с двата договора, мотиви за което бяха изложени, не означава автоматично, че ДДС в процесната фактура № 680/25.05.2009 г. е бил начислен неправомерно. Настоящият съдебен състав не счита, че като аргумент да не бъде признато правото на приспадане на ДДС може да служи включването в процесната фактура на периоди, преди сключване на договора от 07.05.2009 г. В тази връзка е налице противоречие в мотивите на издателя на ревизионния акт, който приема наличие на реално извършени услуги за м.м. 04, 05. 2009 г., но не приема такива за м.м. 01, 02, 03. 2009 г., защото били преди сключване на договора от 07.05.2009 г. В. и периодът м. 04.2009 г. е преди сключването на договора. Същият договор представлява такъв за поръчка (чл. 280 и сл. ЗЗД), но не е задължително възлагането да бъде оформено писмено. С други думи, възможно е изпълнението по такъв договор да започне, преди последващо оформяне на правоотношението в писмена форма. В делото се съдържат писмени доказателства, установяващи реалността на събитията, отчетени с цитираните доклади за м.м. 01, 02, 03. 2009 г. В подкрепа на това са и приетите заключения на съдебносчетоводните и на техническите експертизи, както и показанията на разпитаните свидетели. Аргументи (по аналогия) за реалност на процесните доставки се съдържат и в следните документи, на които се позовава адвоката – пълномощник в писмената си защита и които е представил. Същите са служебно известни на Съда и по адм. дело № 14101/2012 г., с предмет на оспорване от [фирма], на друг ревизионен акт – РА № [ЕГН]/27.04.2012 г. и ще бъдат обсъдени по – долу.

С Ревизионен акт №[ЕИК]/05.06.2012 г., на [фирма] (данъчни периоди по ЗДДС, от м. 10.2010 г., до 31.12.2011г.) е признато правото на данъчен кредит по фактури, издадени във връзка с договора от 07.05.2009 г. и с предмет: „такса за управление на инвестиционен проект”. С Решение № 2297/24.09.2012 г. директорът на Дирекция „О.” – С. е отменил този акт, но само в частта на определените от ревизиращите лихви за забава, „върху преждевременно упражненото право на данъчен кредит”, тъй като в останалата част не е

оспорен, понеже е било признато право на приспадане на данъчен кредит по фактури за м. 10 и м. 11. 2010 г. От мотивите му се установява още, че се касае за едно и също правоотношение, както и за едни и същи доказателства, събрани по време на ревизията и с него не са били извършени корекции на получените доставки, по които е ползван от жалбоподателя данъчен кредит.

С РА № [ЕГН]/31.08.2009 г., на [фирма], за данъчни периоди по ЗДДС - м. 12.2008 г. – м. 03.2009 г. също е било признато право на данъчен кредит по общо 5 броя фактури, издадени от [фирма], но само за фактура № 649/20.01.2009 г. изрично се сочи, че е във връзка със склучено на 07.05.2008 г. „Опционнo споразумение към договор за управление на проект”, което е свързано от ревизиращите с договора от 08.02.2008 г. По отношение на останалите 4 фактури липсват фактически установявания, както в доклада, така и в РА № [ЕГН]/31.08.2009 г., поради което не може да бъде прието автоматично за вярно твърдението на оспорващото дружество, че и с този ревизионен акт е било признато право на данъчен кредит по фактури, издадени във връзка с двата процесни договора.

С Решение № 1659/05.02.2013 г. на ВАС, по КАХД № 3382/2012 г. (л. 525), е отменен изцяло друг, издаден на [фирма] Ревизионен акт № 20001006367/17.12.2010 г., включващ данъчните периоди по ЗДДС - м.м. 04, 05, 06.2010 г. Макар разглежданите данъчни периоди да са през 2010 г., това решение е от значение и за процесния спор, понеже доставките, които са обсъдени, също са свързани с договорите от 08.02.2008 г. и от 07.05.2009 г. В това решение касационният съд е приел следното:

1. Към данъчните периоди – м. 04 до м. 06.2010 г. задълженията на доставчика [фирма], отнасящи се до конкурсната документация, прегледа на офертите, избора и подготовката на строителството са били изпълнени, след като на 23.06.2009 г. е сключен с [фирма] договор за строителство;

2. Представените писмени доказателства за изпълнение на договорите от 08.02.2008 г. и от 07.05.2009 г. също установяват реално изпълнение. К. съд е групирал доказателствата по следния начин: **а)** документи, свързани с търговете (предварителни условия, общи изисквания на възложителя, писмо – потвърждение, декларация за необвързаност, тръжен формуляр – оферта, списък за проверка, предполагаеми промени по предложения договор, технически спецификации, допълнителни изисквания на възложителя по част О., количествени сметки, таблица на връзките на пожароизвестителната система, ведомост за изчисление на земни маси, спецификация на технологичното оборудване, проект на договор за строителство, с Приложения № 1А, № 4А, №4Б, №9, №10; **б)** документи, отнасящи се до проведения конкурс за избор на строител (покани за участие в конкурса и справка за поканените търговци, писма от [фирма] и [фирма], писма от: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], документи от: [фирма], [фирма], „И. – 1“, [фирма]; **в)** документи за изпълнението на строителството: писма от: [фирма] до [фирма], от [фирма], протоколи за проведени от

[фирма] срещи по проект „П.“, протоколи за одобрение на материали и изделия за влагане в обекта, съгласувани

от „Г.“, със специалисти на [фирма]. Оценявайки тези документи съставът на ВАС е приел, че те „доказват изпълнение на задълженията на [фирма] по управление на проекта на [фирма], още повече, че [фирма] не е разполагало с необходимите специалисти, които да са самостоятелно компетентни за изпълнението на задълженията по организация и контрол върху строителството, възложени по двата договора, на [фирма]”.

Неоснователно обаче жалбоподателят се позовава и на РА № 22501100008/15.04.2011 г., издаден на процесния доставчик [фирма] и обхващащ по ЗДДС периодите от: м. 09.2008 г., до м. 08. 2010 г., сред които попадат и процесните периоди м.м. 01 – 05. 2009 г. Този ревизионен акт, предвид съдържанието му е имал за предмет съвсем други доставки, които нямат нищо общо с двата процесни договора между „Б. офис парк” и „Б.”, а касаят сделки с недвижими имоти.

Органите по приходите е следвало да се съобразяват с практиката, която сами са създавали, защото е недопустимо да издават взаимно противоречащи си актове. Неоправдано и в противоречие с принципите на законност, правна сигурност и защита на легитимните очаквания е да променят в обратна посока становището си, още повече, че оформените с двата договора правоотношения са протичали през продължителни периоди от време и съставяните данъчни фактури са с идентичен предмет на доставки на услуги.

В заключение - оспореният ревизионен акт е издаден в резултат на неправилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗДДС и като такъв е незаконосъобразен и необоснован.

Уважаването на жалбата поражда основание (чл. 161, ал. 1 ДОПК, чл. 226, ал. 3 АПК), в полза на дружеството – жалбоподател да бъдат присъдени направените за водене на делото разноски, както и разноските за водене на адм. дело № 2669/2012 г. пред Върховния административен съд. Поради това и предвид доказателствата (л.л. 11, 12 от делото на ВАС; л. 157 от настоящото дело) за сторените разноски и за платените възнаграждения на адвоката, Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С. следва да бъде осъдена да заплати на [фирма] сумата в размер на общо 3 069 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от [фирма] Ревизионен акт № [ЕГН]/17.03.2010 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С. и потвърден с Решение № 1213/16.08.2010 г. от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С..

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С. да

заплати на [фирма] – ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], СО, [улица], етаж 3, представлявано от Д. Б. С. – изпълнителен директор, разноси по делото и възнаграждение за адвокат, в общ размер на 3 069 лв. (три хиляди и шестдесет и девет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: